

УДК 159.922.1:159.942.3

DOI <https://doi.org/10.32782/2707-0409.2025.1.20>

Меджибовський С. О.

здобувач III курсу спеціальності 053 «Психологія»,

кафедра соціальної психології

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

e-mail: medjibovskiy.svyatoslav@stud.onu.edu.ua

ORCID ID: 0009-0007-8369-1343

Researcher ID: NJR-6072-2025

Гудімова А. Х.

доктор філософії зі спеціальності 053 «Психологія»,

доцент кафедри соціальної психології

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

e-mail: alisar.hudimova@onu.edu.ua

ORCID ID: 0000-0001-9996-0674

Researcher ID: AAJ-9568-2021

ГЕТЕРОГЕННІСТЬ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СЕКСУАЛЬНОЇ НОРМИ ТА ДЕВІАЦІЙ У ПСИХОЛОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю глибшого розуміння, як люди сприймають і розрізняють парафілічні та нормофільні сексуальні інтереси. Це особливо важливо для розвитку сучасних моделей сексуальності, удосконалення психологічної практики, здійснення якісної судово-медичної експертизи та ефективної системи охорони психічного й фізичного здоров'я. Проблематика виходить далеко за межі дихотомії «нормапатологія», особливо в контексті соціально-психологічних чинників, індивідуального досвіду, впливу культури, процесів соціалізації, етичних уявлень та суб'єктивного сприйняття.

Мета дослідження – теоретично вивчити чинники, що впливають на ставлення до сексуальних інтересів, зокрема парафілічних. Для реалізації цієї мети було поставлено завдання – проаналізувати поняття парафілії та нормофілії, вивчити уявлення про ці інтереси та поведінку. Методологічний апарат дослідження включав теоретичний аналіз літератури.

Ключові слова: парафілія, сексуальна норма, парафілічна поведінка, парафілічні інтереси, девіація, перверсія.

Постановка проблеми зумовлена тим, що розуміння механізмів того, як люди сприймають і розрізняють парафілічні і нормофільні сексуальні інтереси, є фундаментальним для просування моделей людської сексуальності та психологічного розвитку. Ця проблематика кидає виклик існуючим рамкам, які часто дихотомізують сексуальні практики на нормативні та ненормативні категорії. На прикладному рівні результати можуть мати далекосяжні наслідки для клінічних утручань, судово-медичної оцінки та політики охорони здоров'я, зокрема в кон-

тексті діагностики парафілічних розладів або вирішення сексуальної поведінки, яка може викликати юридичні чи соціальні суперечки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Чіткість цього питання досліджується в останній літературі з кількома оглядами, що заглиблюються в когнітивні, емоційні та культурні чинники, що впливають на диференціацію сексуальних інтересів. Наприклад, К. Джоял і Дж. Карпентер, А. Спада та ін., А. Широка, Т. Завада, І. Фанханел та ін. пропонують вичерпні огляди поширеності та сприйняття парафілічних інтересів серед населення у цілому. Окрім того, мета-аналіз моделей сексуальної поведінки (наприклад, у дослідженнях надають важливу інформацію про те, як культурні норми формують прийнятність сексуальних уподобань, виявляючи як різноманітність, так і спільні риси сексуальних інтересів у різних груп населення). Незважаючи на ці внески, суб'єктивний характер того, як люди внутрішньо класифікують та інтерпретують свої власні або чужі сексуальні інтереси, залишається менш чітко зрозумілим.

У літературі залишаються значні прогалини, зокрема щодо індивідуальних психологічних процесів, таких як когнітивні упередження, емоційна регуляція та побудова ідентичності, які сприяють суб'єктивному досвіду сексуальних інтересів. Ці аспекти недостатньо досліджені порівняно з більш широкими поведінковими чи соціокультурними дослідженнями. Усунення цих прогалин є життєво важливим для більш тонкого розуміння внутрішніх механізмів, які формують те, як люди сприймають і класифікують сексуальні інтереси.

Мета статті. Теоретично обґрунтувати чинники впливу на формування відношення до сексуальних інтересів та поведінки особистості, зокрема парафілічних.

Результати дослідження. Термін «парафілія» (від грецького *para* – поряд, *osthron* і *philia* – любов) використовується у психіатрії для позначення аномальних сексуальних інтересів та поведінки. Поруч із ним знаходиться термін «збочення» (від латинського слова *perversus*, буквально перекладається як «перекручений» або «неправильний») для позначення аномальної сексуальної поведінки, тісно пов'язаний із теорією дегенерації кінця XIX ст. [5]. Парафілію можна визначити як стан, за якого сексуальне збудження залежить від фантазування та/або участі в незвичайній сексуальній поведінці. Актуальні визначення цих термінів залежно від трактування впливають з історичних, соціальних, культурних, релігійних, медичних та наукових категорій. Із генезису терміна «парафілія» впливає визначення парафілії як сексуальної поведінки, що відокремлюється від «першочергової» мети сексуальних зносин, себто спрямування сексуального потягу до чогось окрім безпосередньо геніталій. Інтерес до некоїтальної поведінки, котра традиційно вважається девіантною, нині є мейнстрімною у суспільстві (наприклад, мастурбація, оральний секс, анальний секс, БДСМ).

Важливо зазначити, що, оскільки парафілії можна віднести до девіантної поведінки, тобто поведінки, що відрізняється від установлених норм, стандартів чи середніх значень, соціально-девіантна поведінка у формі парафілій не може вва-

жатися симптомом парафілічного розладу, якщо відхилення чи конфлікт не є результатом дисфункції особистості [1, с. 20].

На позначення сексуальної поведінки, що відхиляється від певних стандартів у широкому вжитку, може припадати багато сексуальних практик, що медично та науково не дефініціюються як симптоми розладу та/або не є врегульовані законодавством як такі, що порушують закон. На це впливають попередньо залучені до категорії парафілічних інтересів та поведінки сексуальні практики, що є застарілими, вони можуть бути частиною трактувань традиції, культури, медицини, науки, як було зазначено вище. У сучасності є загальновідомим факт про ранішнє визначення гомосексуалізму як психічного розладу, що є безпосереднім прикладом того, як визначення девіації змінюються з часом. Нещодавно робоча група із сексуальних розладів і сексуального здоров'я (WGSDSH) для останнього видання Міжнародної класифікації хвороб і пов'язаних із ними проблем зі здоров'ям (МКХ-11) [15] погодилася прибрати фетишизм, мазохізм, садизм (не плутати з примусовим сексуальним садизмом) і трансвестизм зі списку парафілії, тому що «регулювання приватної поведінки без наслідків для здоров'я особи або для інших можуть розглядатися в різних суспільствах як предмет кримінального законодавства, релігійних заборон або громадської моралі, але не є законним для центра охорони здоров'я чи класифікації здоров'я» [14, с. 212].

Для характеристики парафілічних розладів пропонують такі визначення: (а) «постійна, цілеспрямована та інтенсивна картина (нетипового) сексуального збудження, що проявляється постійними сексуальними думками, фантазіями, бажанням або поведінкою, що залучає інших, чий вік або статус робить їх небажаними або неспроможними дати згоду (наприклад, діти до статевого дозрівання, нічого не підозрююча особа, тварина, труп); (б) думки, фантазії чи спонукання, якщо особа відчуває через них помітний дистрес» [15].

Діагностичний і статистичний посібник із психічних розладів, 5-е видання (DSM-5) Американської психіатричної асоціації (APA), посібник із категоризації та діагностики психічних розладів у психології та психіатрії, визначає парафілії як «будь-який інтенсивний і постійний сексуальний інтерес, окрім сексуального інтересу до генітальної стимуляції або підготовчих пестощів фенотипово нормальних, фізіологічно зрілих, згодних людських партнерів» [1, с. 685]. Сексуальні інтереси можна класифікувати як нормофільні (нормальні) або парафілічні [6]. Щоб охопити те, що деякі люди можуть брати участь у нетиповій сексуальній поведінці, не будучи ярликом психічного розладу, DSM-5 уточнює різницю між парафілією (нетиповим сексуальним інтересом або поведінкою) і парафілічним розладом. Останній можна визначити як психічний розлад, що виникає унаслідок нетипової поведінки, яка триває більше шести місяців і викликає особисті страждання або «включає психологічний стрес іншої особи, травму або смерть, або бажання сексуальної поведінки за участю осіб, які не бажають або нездатні дати юридичну згоду» [1, с. 685].

На думку Л. Давнінг [3], спостерігаючи за тенденціями провідних діагностичних критеріїв, можна констатувати, що імпліцитна гетеронормативність продовжує визначати психіатричне сприйняття сексуальності, термін «нормофільність» демонструє упередженість на користь гетеронормативності та відтворення, і деякі сексуальні практики цінуються вище за інші, незважаючи на твердження, що наявність парафільної практики сама по собі більше не є критерієм для діагнозу психічного розладу.

Коректне розуміння сексуальних практик, що не виходять за межі нормофільності та розвиток медичних методів роботи з парафілічними розладами завжди мають суттєве значення. Так, колись гомосексуалізм лікували сексуальною аверсією. Сексуальна аверсія як метод лікування використовується в рамках психотерапевтичних технік, що включають умовний рефлекс для зменшення небажаної сексуальної поведінки або неконтрольованих імпульсів. Метод базується на створенні негативної асоціації з об'єктом або дією, яка викликає надмірне сексуальне збудження. Часто він застосовується в лікуванні різних видів сексуальних залежностей або парафілій, хоча етичність сексуальної аверсійної терапії є спірною і викликає занепокоєння серед фахівців, оскільки метод може спричинити як психологічний, так і фізіологічний дискомфорт у пацієнтів.

С. Фройд уважав, що «схильність до збочень не є чимось рідкісним і винятковим, а є невід'ємною частиною нормальної конституції» [5]. Він уважав фетишизм (у розумінні спрямування сексуального потягу в сторону від статевих органів) формою сублимації за надто сильного імпульсу статевого потягу, що знаходить інші точки фіксації поза безпосередньо геніталіями, що шляхом витіснення, пов'язаного з реактивними утвореннями, збагачує психічне життя [5].

Термін «збочення» увів С. Фройд і описав його у своїх «Трьох трактатах сексуальної теорії» [5] як відхилення від сексуальної мети. Зазначаючи багатоплярність сексуальних схильностей дитини, він не припускав парафілічного розладу, а розумів перверсію як варіант нормального. Сьогодні в активному вжитку в наукових та медичних спільнотах не використовують цей термін, однак він досі існує у психодинамічних теоріях. Сьогодні як описові терміни в науці зустрічається «розлад сексуальних переваг», або парафілія.

Історично сексуальні інтереси поділяються на дві категорії: парафільні та нормофільні, однак термінологія значно коливалася, як і визначення, стигматизація та культурне розуміння. Найбільш послідовно використовуваним терміном для опису «ненормального» була парафілія, уперше введена на початку 1900-х років К. Мозер, П.Дж. Кляйнплатц [10]. Визначення сексуальних інтересів як девіантних або недевіантних здебільшого обмежується кримінальною та судово-психіатричною літературою.

Хибні уявлення та дискурси призводять до дискусій і щодо самих методів лікування, як то хімічна або хірургічна кастрація сексуальних злочинців [9]. Що

однак мало впливає на превенцію вчинення сексуального насильства на соціальному рівні.

Як описові характеристики сексуальних практик також зустрічаються терміни «атипове, або нетипове», «нормативне» та «ненормативне». Термін «атипове, або нетипове» використовується на позначення певної статистичної норми, що є об'єктивно менш корисним для опису сексуальних практик, оскільки: 1) дані продовжують показувати, що багато сексуальних інтересів, які в розмовній мові називають «нетиповими», не є ані нетиповими, ані рідкісними сексуальними інтересами [7; 8; 11]; 2) справжні показники поширеності важко визначити з причини табуованості в багатьох суспільствах теми сексуального життя, що має вплив навіть під час проходження анонімізованих досліджень респондентами; 3) поширеність фантазій і паралельної поведінки може значно відрізнятись, як то фантазування про сценарії згвалтування, без подальшої реалізації цього в рольових іграх або насильницьких діях.

«Ненормативне» може бути менш стигматизуючою описовою характеристикою. За визначенням «ненормативне» базується на культурних стандартах або нормі. Сексуальні інтереси розглядалися по-різному залежно від історичного духу часу та культурних відмінностей [2]. Таким чином, визначення конкретних сексуальних інтересів як ненормативних гарантує, що це визначення буде змінюватися залежно від часу та місця, утрачаючи науковий сенс і точність.

У середині XIX ст. європейська судова медицина значною мірою продовжувала розгляд сексуальних злочинів крізь призму юридичних понять, успадкованих від права раннього нового часу, таких як «неприродне насильство». Обговорення ґрунтувалося на ідеї природи як божественного задуму і людського зневажання цього порядку. Уже з початку XVIII ст. увага почала зміщуватися до розгляду людських інстинктів та їх відхилення від норми.

Результати дослідження. У висновку поняття девіації є гетерогенним із багатьох причин, що можна об'єднати в одну непостійність суспільства, він же принцип еволюції та розвитку, що є, безумовно, позитивною тенденцією. Різна категоризація, різні рамки, що навішуються на психологію та психіатрію сексуальних практик, лишаються недосконалими й досі за відсутності кращого. На думку автора, допоки людство несе зміни, змінюватимуться визначення та методи роботи. Досконалість у рівності між усіма можлива за умови відсутності табувань, стигматизації, нетолерантності до будь-яких проявів від оточуючих за винятком тих проявів, що порушують права інших. Тож поняття згоди та особистого комфорту повинно бути центральним під час оцінки парафілій.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Теоретичний аналіз та оцінка сучасного стану досліджень доводить, що у сучасній психології та соціології поняття парафілії та нормофілії є надзвичайно складними і багатограними через їх залежність від культурного, історичного, медичного та соціального контекстів. Парафілія як термін виникла для позначення аномальних сексуальних

уподобань та поведінки, але її визначення постійно змінювалося. Спочатку вона була тісно пов'язана з моральним осудом, що вкоренилося у релігійних і культурних традиціях. Однак із розвитком психіатрії термін набув більш клінічного характеру.

Установлено ключові моменти сучасного визначення парафілії як акцент на добровільності та безпеці. Парафілії, які не завдають шкоди особі чи оточенню, більше не розглядаються як розлади. Наприклад, перегляд критеріїв у DSM-5 чітко розмежовує парафілії від парафілічних розладів, де останні включають ситуації, що викликають страждання у самого суб'єкта або завдають шкоди іншим людям. Схожий підхід застосовує МКХ-11, що демонструє зміну парадигми в медичному і науковому підходах.

Наголошено та обґрунтовано залежність гетерогенності поняття нормофілії від суспільних норм, які з часом змінюються. Наприклад, практика, яка раніше вважалася неприйнятною або девіантною, сьогодні може стати частиною основної культури. Історичний розвиток концепту гомосексуальності, яку в минулому класифікували як психічний розлад, яскраво демонструє таку еволюцію.

Теоретичний аналіз показав, що гетерогенність понять парафілії та нормофілії значною мірою зумовлена культурними, історичними і соціальними обставинами. Це змушує вчених переглядати традиційні підходи до визначення сексуальної норми, включаючи акцент на етиці згоди, контексті та безпеці. Таким чином, дослідження підкреслює необхідність динамічного і міждисциплінарного підходу до цієї тематики, який ураховує сучасні соціальні, медичні та культурні чинники.

Список використаних джерел і літератури

1. American Psychiatric Association. *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders: Fifth Edition*. Washington, D.C.: American Psychiatric Association, 2013. 991 p. URL: <https://dictionary.apa.org/dsm-5>
2. Bhugra D., Popelyuk D., McMullen I. Paraphilias across cultures: Contexts and controversies. *The Journal of Sex Research*. 2010. Vol. 47, № 23. P. 242256. DOI 10.1080/00224491003699833
3. Downing L. Heteronormativity and Repronormativity in Sexological «Perversion Theory» and the DSM 5's «Paraphilic Disorder» Diagnoses. *Archives of Sexual Behavior*. 2015. Vol. 44. P. 11391145. DOI 10.1007/s10508-015-0536-y
4. Fankhanel E., Esteban C., Berrios J., Figueroa F., Santos-Gómez M. Descriptive Paraphilic Behaviors in the General Non-Clinical Population in Puerto Rico. *Revista Caribeña de Psicología*. 2021. URL: https://www.researchgate.net/publication/350875472_Descriptive_Paraphilic_Behaviors_in_the_General_Non-Clinical_Population_in_Puerto_Rico
5. Freud S. *Three Essays on the Theory of Sexuality*. Frankfurt am Main: Fischer, 1991. 240 p. (Reprint of the original 1905 edition). URL: https://www.sas.upenn.edu/~cavitch/pdf-library/Freud_SE_Three_Essays_complete.pdf
6. Joyal C. Controversies in the definition of paraphilia. *The Journal of Sexual Medicine*. 2018. Vol. 15. P. 13781380c. URL: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/30219664>
7. Joyal C., Carpentier J. The Prevalence of Paraphilic Interests and Behaviors in the General Population: A Provincial Survey. *Journal of Sex Research*. 2017. Vol. 54. P. 161171c. URL: <https://www.webofscience.com/wos/wosccfull-record/WOS:000393812800003>

8. Joyal C.C., Cossette A., Lapierre V. What exactly is an unusual sexual fantasy? *The Journal of Sexual Medicine*. 2015. Vol. 12, № 2. P. 328340. DOI 10.1111/jsm.12734
9. Kim B., Benekos P.J., Merlo A.V. Sex offender recidivism revisited: review of recent meta-analyses on the effects of sex offender treatment. *Trauma, Violence & Abuse*. 2016. Vol. 17. P. 105117. URL: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/25575803>
10. Moser C., Kleinplatz P.J. Conceptualization, history, and future of the paraphilias. *Annual Review of Clinical Psychology*. 2020. Vol. 16, № 1. P. 379399. DOI 10.1146/annurev-clinpsy.050718-095548
11. Richters J., De Visser R.O., Rissel C.E., Grulich A.E., Smith A.M. Demographic and psychosocial features of participants in bondage and discipline, “somasochism” or dominance and submission (BDSM): Data from a national survey. *The Journal of Sexual Medicine*. 2008. Vol. 5, № 7. P. 16601668. DOI 10.1111/j.1743-6109.2008.00795.x
12. Shyroka A., Zavada T. Psychological Patterns in Sexual Relationships: Ukrainian Adaptation of the Multidimensional Sexual Questionnaire. *Journal of Education Culture and Society*. 2022. № 2. P. 431454. URL: <https://www.researchgate.net/publication/365361451>
13. Spada A., Winters G., Jeglic E., Johnson B., Allan C. An exploration of racial and ethnic differences in paraphilic interests and behaviours among a nonoffending sample. *Journal of Sexual Aggression*. 2024. DOI 10.1080/13552600.2024.2332943
14. Wakefield J.S. DSM-5 proposed diagnostic criteria for sexual paraphilias: Tensions between diagnostic validity and forensic utility. *International Journal of Law and Psychiatry*. 2011. Vol. 34. P. 195209. (Цит. за: Joyal C. Controversies in the definition of paraphilia. *The Journal of Sexual Medicine*. 2018. Vol. 15. P. 13781380. DOI 10.1111/jsm.12734)
15. World Health Organization. International Classification of Diseases 11th Revision (ICD-11). Geneva: World Health Organization. 2018. Retrieved from: <https://www.who.int/classifications/icd11>

References

1. American Psychiatric Association. (2013). Diagnostic and statistical manual of mental disorders (5th ed.). Washington, DC: American Psychiatric Association. Retrieved from: <https://dictionary.apa.org/dsm-5> [in English].
2. Bhugra, D., Popelyuk, D., & McMullen, I. (2010). Paraphilias across cultures: Contexts and controversies. *The Journal of Sex Research*, 47 (23), 242256. DOI 10.1080/00224491003699833 [in English].
3. Downing, L. (2015). Heteronormativity and repronormativity in sexological “perversion theory” and the DSM 5’s “paraphilic disorder” diagnoses. *Archives of Sexual Behavior*, 44 (5), 11391145. DOI 10.1007/s10508-015-0536-y [in English].
4. Fankhanel, E., Esteban, C., Berrios, J., Figueroa, F., & Santos-Gómez, M. (2021). Descriptive paraphilic behaviors in the general non-clinical population in Puerto Rico. *Revista Caribeña de Psicología*. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/350875472_Descriptive_Paraphilic_Behaviors_in_the_General_Non-Clinical_Population_in_Puerto_Rico [in English].
5. Freud, S. (1991). Three essays on the theory of sexuality (Reprint of the original 1905 edition). Fischer. Retrieved from: https://www.sas.upenn.edu/~cavitch/pdf-library/Freud_SE_Three_Essays_complete.pdf [in English].
6. Joyal, C.C. (2018). Controversies in the definition of paraphilia. *The Journal of Sexual Medicine*, 15(9), 13781380.e1. Retrieved from: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/30219664> [in English].
7. Joyal, C., & Carpentier, J. (2017). The prevalence of paraphilic interests and behaviors in the general population: A provincial survey. *Journal of Sex Research*, 54 (2), 161171. Retrieved from: <https://www.webofscience.com/wos/wosccfull-record/WOS:000393812800003> [in English].
8. Joyal, C.C., Cossette, A., & Lapierre, V. (2015). What exactly is an unusual sexual fantasy? *The Journal of Sexual Medicine*, 12 (2), 328340. DOI 10.1111/jsm.12734 [in English].

9. Kim, B., Benekos, P.J., & Merlo, A.V. (2016). Sex offender recidivism revisited: Review of recent meta-analyses on the effects of sex offender treatment. *Trauma, Violence & Abuse*, 17 (1), 105117. Retrieved from: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/25575803> [in English].
10. Moser, C., & Kleinplatz, P.J. (2020). Conceptualization, history, and future of the paraphilias. *Annual Review of Clinical Psychology*, 16 (1), 379399. DOI 10.1146annurev-clinpsy-050718-095548 [in English].
11. Richters, J., De Visser, R.O., Rissel, C.E., Grulich, A.E., & Smith, A.M. (2008). Demographic and psychosocial features of participants in bondage and discipline, “somasochism” or dominance and submission (BDSM): Data from a national survey. *The Journal of Sexual Medicine*, 5 (7), 16601668. DOI 10.1111j.1743-6109.2008.00795.x [in English].
12. Shyroka, A., & Zavada, T. (2022). Psychological Patterns in Sexual Relationships: Ukrainian adaptation of the Multidimensional sexual Questionnaire. *Journal of Education Culture and Society*, 13 (2), 431454. DOI 10.15503jecs2022.2.431.454 [in English].
13. Spada, A., Winters, G., Jeglic, E., Johnson, B., & Allan, C. (2024). An exploration of racial and ethnic differences in paraphilic interests and behaviours among a nonoffending sample. *Journal of Sexual Aggression*. DOI 10.1080/13552600.2024.2332943 [in English].
14. Wakefield, J.S. (2011). DSM-5 proposed diagnostic criteria for sexual paraphilias: Tensions between diagnostic validity and forensic utility. *International Journal of Law and Psychiatry*, 34, 195209. (as cited in Joyal, 2018) [in English].
15. World Health Organization. (2018). International classification of diseases 11th revision (ICD-11). Retrieved from: <https://www.who.int/classifications/icden> [in English].

Medjibovskiy S. O.

3rd year student of specialty 053 Psychology,
Department of Social Psychology
Odesa I.I.Mechnikov National University

Hudimova A. Kh.

Doctor of Philosophy in 053 Psychology,
Associate Professor at the Department of Social Psychology
Odesa I.I.Mechnikov National University

**HETEROGENEITY OF APPROACHES TO DEFINING SEXUAL NORMS
AND DEVIATIONS IN PSYCHOLOGICAL DISCOURSE**

The relevance of the study stems from the need for a deeper understanding of how people perceive and distinguish between paraphilic and normophilic sexual interests. This is especially important for the development of modern models of sexuality, improvement of psychological practice, high-quality forensic examination, and an effective system of mental and physical health care. The problem goes far beyond the dichotomy of “normopathology”, especially in the context of socio-psychological factors, individual experience, cultural influence, socialisation processes, ethical ideas and subjective perception.

The purpose of the study is to theoretically examine the factors that influence attitudes towards sexual interests, including paraphilic ones. To achieve this goal, a number of tasks were set: to analyse the concepts of paraphilia and normophilia, to study perceptions of these interests and behaviour. The methodological apparatus of the study included a theoretical analysis of the literature.

Key words: paraphilia, sexual norm, paraphilic behavior, paraphilic interests, deviation, perversion.